

รูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

A Model of Administration and Management Impacts on the Successful in the Electrical and Electronics Industry

ณัฐพล บัวเปลียนสี / Nuttapol Buaplainsee

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ / Rajabhat Rajanagarindra University, Thailand

E-mail: grspong@gmail.com

บทคัดย่อ

จากการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการและความสำเร็จในการบริหารจัดการ ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ และรูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนำไปกำหนดรูปแบบ การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย เก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ใน 5 กลุ่มผลิตภัณฑ์หลัก จำนวน 336 ตัวอย่าง โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติเชิงอนุมาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ และรูปแบบการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการจะมีความสัมพันธ์ทางตรงกับรูปแบบการบริหารจัดการและความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่านรูปแบบการบริหารจัดการ และไม่แสดงความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยมีความเหมาะสม เนื่องจากมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และแต่ละองค์ประกอบของโมเดลมีความเที่ยงตรง มีความสามารถในการพยากรณ์ได้ในระดับดีและเป็นที่ยอมรับได้

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ความสำเร็จ, อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

Abstract

A model of administration and management impacts on the successful in the electrical and electronics industry aimed to study general characteristics of entrepreneurs having impacts upon the managerial form and the managerial achievement of electric and electronic industries, and to study the managerial form affecting the achievement of management so as to analyze causal relationship between general characteristics of the entrepreneurs and the managerial form leading to the achievement of electric and electronic industries management for use in defining the managerial form having impacts upon the managerial achievement as efficient and appropriate for the electric and electronic industries in Thailand. 336 sample groups of 5 key product groups were collected from the entrepreneurs in electric and electronic

industries by using sets of questionnaire in data collection. The data analysis was used by the Descriptive Statistics, Inferential Statistics, and Structural Equation Model. According to the results of this research, general characteristics of the entrepreneurs and managerial form were related to the managerial achievement of the electric and electronic industries. The general characteristics of the entrepreneurs are directly relevant to the managerial form and managerial achievement of the electric and electronic industries. In addition, general characteristics of the entrepreneurs were indirectly relevant to the managerial achievement of the electric and electronic industries through the managerial form and the Causal Relationship Model as developed from appropriate research as a result of consistency with empirical data and each component of the Model is accurate and forecastable in a good and acceptable manner.

Keywords: administration and management, successful, the electrical and electronics industry

บทนำ

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดอุตสาหกรรมหนึ่งของโลกในปัจจุบัน เพราะผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน ทั้งในบ้านและที่ทำงาน รวมถึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ เนื่องจากชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็นชิ้นส่วนสำคัญในเครื่องจักรและเครื่องมือต่าง ๆ จะเห็นว่าประเทศผู้นำอุตสาหกรรมของโลกอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยุโรป ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ให้ความสำคัญต่อการค้าในอุตสาหกรรมนี้ โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศของตน จนอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อภาคการส่งออกของประเทศไทย อันเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสนับสนุนของภาครัฐที่เปิดให้มีการลงทุนจากต่างชาติยังส่งผลให้อุตสาหกรรมดังกล่าวเกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (โครงการจัดทำยุทธศาสตร์บริหารนโยบายนำเข้าของไทย อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงพาณิชย์, 2548) แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมดังกล่าวยังพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศและเน้นแรงงานค่อนข้างมากไม่ว่าจะเป็นแรงงานในการผลิตและแรงงานสำหรับการตรวจสอบ ส่งผลให้ประเทศไทยซึ่งมีแรงงานที่มีความสามารถสูงเมื่อเทียบกับค่าแรงยังคงสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งอื่นๆ ได้ แต่เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ดังนั้นคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จได้

ผู้ประกอบการเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กร และจะต้องสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ได้อย่างราบรื่น และจะต้องสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้ จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้ผู้ประกอบการ มีการพัฒนาพฤติกรรมในด้านการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจ (Megginson, Byrd, Megginson, 2003) อย่างไรก็ตามความสำเร็จและความล้มเหลวของอุตสาหกรรมเป็นผลมาจากผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการควรมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร มีภาวะความเป็นผู้นำ มีนวัตกรรมและความสามารถด้านการตลาด และควรมีประสบการณ์ในการดำเนินงาน (Siropolis, 1994; Frese, 2000; สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร, 2550; ปรานี ต้นประยูร, 2550)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา รูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการและความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อวิเคราะห์หา

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ และรูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย สำหรับภาครัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีศักยภาพ ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ประสบความสำเร็จซึ่งจะเป็นการช่วยกันฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้เร็วขึ้น และเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการและความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
3. เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ และรูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
4. เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานกล่าวคือเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

ประชากร และตัวอย่าง (Population and sampling) ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ใน 5 กลุ่มผลิตภัณฑ์หลัก ประกอบด้วย กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า กลุ่มชิ้นส่วนและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ กลุ่มอุปกรณ์โทรคมนาคม และกลุ่มซอฟต์แวร์ จำนวน 336 ตัวอย่าง การกำหนดขนาดขั้นต่ำของตัวอย่าง ผู้วิจัย ใช้สูตรการประมาณค่าตัวอย่างที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ของทาร์ยามาเน (Yamane, 1973)

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ในการศึกษานี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) โดยการศึกษาในครั้งนี้มีขนาดตัวอย่าง โดยผู้วิจัยพิจารณาเลือกสถานประกอบการด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกองค์การ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ใน 5 ประเภทหลักของอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมและนอกนิคมอุตสาหกรรมให้ครบจำนวน 336 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล สถานประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จากตัวอย่าง ในเขตนิคมอุตสาหกรรมและนอกนิคมอุตสาหกรรมให้ครบจำนวน 336 ตัวอย่าง
3. ติดตาม รวบรวมแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์
4. นำข้อมูลที่ได้รับมาลงรหัสและวิเคราะห์ผล
5. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำผลที่ได้ไปสรุปร่วมกับผลงานวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นที่ค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation model analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 ลักษณะที่พบมากที่สุด คือ อายุ 30-40 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 สถานภาพสมรสแล้วโดยส่วนใหญ่ จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 256 จบการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 มีระดับรายได้ต่อเดือน 50,001-80,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 โดยส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจบริษัทจำกัด จำนวน 243 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 72.3 ตำแหน่งที่ตั้งธุรกิจอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 252 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 75.0 โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาประกอบธุรกิจมากกว่า 10 ปี จำนวน 228 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 67.9 ธุรกิจที่ประกอบการมากที่สุดเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ (คนงานมากกว่า 200 คน) จำนวน 150 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 44.6 มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนเริ่มต้น 50-200 ล้านบาท เป็นจำนวนมากที่สุด 150 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 44.6 ธุรกิจส่วนใหญ่ไม่มีหุ้นส่วน/ความร่วมมือ ภายในหรือต่างประเทศ จำนวน 210 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 62.5 และประเภทผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า อาทิ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ พัดลม หลอดไฟฟ้า เครื่องสูบน้ำ และโทรทัศน์ หรือที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดังกล่าว จำนวน 155 องค์การ คิดเป็นร้อยละ 46.1

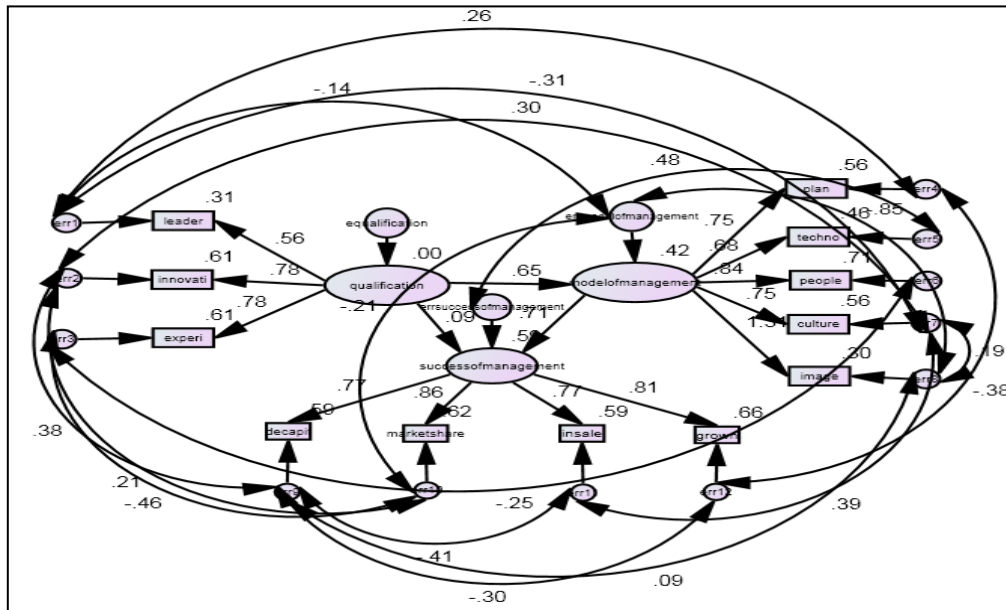
คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ พบว่า ตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับภาวะผู้นำ ($\bar{x} = 4.49$) นวัตกรรมและความสามารถด้านการตลาด ($\bar{x} = 4.36$) และประสบการณ์ในการดำเนินงาน ($\bar{x} = 4.30$) สำหรับประเด็นที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือ มีการใช้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการ และเป็นผู้นำในการสร้างโอกาสและความท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อความสำเร็จขององค์การ ($\bar{x} = 4.55$) มีแนวทางปฏิบัติชัดเจนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของธุรกิจ ($\bar{x} = 4.53$) ผู้ประกอบการที่ดีควรมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกิจที่ทำ ($\bar{x} = 4.51$) ผู้ประกอบการ ควรมีความเชี่ยวชาญในการควบคุมการดำเนินงานและสามารถแก้ไขปัญหาได้ ($\bar{x} = 4.49$) บริษัทมีการพัฒนาแนวคิดรูปแบบการบริหารจัดการในรูปแบบใหม่ เพื่อนำพาผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดใหม่ ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.48$) มีลักษณะสติปัญญา รอบรู้เหตุการณ์ต่างๆ มีความสามารถในการเชิงสร้างสรรค์ในการคิดวิเคราะห์และตัดสินใจในทางที่ถูกต้อง ($\bar{x} = 4.45$) มีความหนักแน่น ไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัวในการแก้ไขปัญหาสามารถควบคุมอารมณ์ได้ในสถานการณ์วิกฤติ ($\bar{x} = 4.43$) บริษัทมีการเปิดรับองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาสร้างนวัตกรรมในกระบวนการผลิต ($\bar{x} = 4.42$) บริษัทควรสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 4.28$) มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา เชิงสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรม และองค์ความรู้สมัยใหม่ ($\bar{x} = 4.24$) ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่เห็นด้วยมากที่สุดได้แก่ ประสบการณ์ของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เกิดจาก การเริ่มต้นทำธุรกิจของครอบครัว ($\bar{x} = 4.16$) และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.06$) โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$)

รูปแบบการบริหารจัดการ พบว่า ตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นด้วยในระดับมากที่สุดในด้านเทคโนโลยีองค์การ ($\bar{x} = 4.43$) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.34$) ภาพลักษณ์องค์การ ($\bar{x} = 4.28$) บุคลากรองค์การ ($\bar{x} = 4.21$) และวัฒนธรรมองค์การ ($\bar{x} = 4.11$) สำหรับประเด็นที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือ บริษัทมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.64$) มีการวางแผนและวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยมองถึงอนาคต ($\bar{x} =$

4.43) บริษัทมีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการกระบวนการผลิตสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า ($\bar{x} = 4.41$) บริษัทให้ความสำคัญต่อการสื่อสารทั้งภายในภายนอกบริษัท เช่น การโฆษณา การสื่อสารทางการตลาด เพื่อให้ลูกค้าเกิดการรับรู้และจดจำ ($\bar{x} = 4.41$) มีการร่วมกันทำงานเป็นทีม โดยเน้นการสร้างความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.39$) บริษัทให้ความสำคัญต่อการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้สาธารณชนรับรู้ ($\bar{x} = 4.38$) มีเครื่องมือในการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.37$) บริษัทมุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จ โดยเน้นทางเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้ลูกค้ารู้สึกได้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.36$) บริษัทให้ความสำคัญในการลงทุนเพื่อสร้าง ความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.30$) บริษัทมีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน ($\bar{x} = 4.28$) เน้นเป้าหมายการทำงานที่มีคุณภาพมากกว่าปริมาณงาน ($\bar{x} = 4.26$) สร้างทัศนคติและการรับรู้ค่านิยมของบุคลากรภายในบริษัทด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ($\bar{x} = 4.23$) ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่เห็นด้วยในระดับมาก ได้แก่ ให้การยอมรับต่อความคิดเห็นของทีมงาน รวมถึงการปฏิบัติตามความคิดเห็นของทีม ($\bar{x} = 4.18$) มีการวางกลยุทธ์และการบริหารจัดการเอกลักษณ์องค์กรที่เป็นระบบ ($\bar{x} = 4.18$) ให้การสนับสนุนต่อความสำเร็จของทีมงานอย่างจริงจัง ($\bar{x} = 4.17$) มีการสร้างและดำเนินการกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการปฏิบัติและการยอมรับของบุคลากรภายในองค์กร ($\bar{x} = 4.16$) บริษัทมีการจัดทำนโยบายการดำเนินงานที่แสดงถึงปรัชญา ค่านิยมและกลยุทธ์ที่เป็นมาอย่างยาวนาน ($\bar{x} = 4.15$) สร้างโอกาสการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมหรือมอง ไปที่บุคคลเป็นศูนย์กลาง ($\bar{x} = 4.13$) เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ความท้าทายจะนำมาซึ่งความสำเร็จ ในงาน ($\bar{x} = 4.12$) มีการบริหารจัดการแบบอนุรักษ์นิยม มีประเพณีแบบแผนการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$)

ความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ตัวอย่างผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ บริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตทางการตลาดมากขึ้นจากใช้รูปแบบการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 4.34$) บริษัทสามารถรักษาสัดส่วนครองตลาดได้ ($\bar{x} = 4.30$) บริษัทมีความสามารถในการลดระดับต้นทุนในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.24$) และบริษัทมีอัตราขยายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.21$) โดยภาพรวมของความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.27$)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รูปแบบการบริหารจัดการองค์กร ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ รูปแบบการบริหารจัดการ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวม พบว่า การทดสอบไคว์-สแควร์ (Chi-square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนด พบว่า ดัชนีทุกตัวผ่านเกณฑ์ จึงสรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ รูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์



Chi-square = 47.251, df=34, P=0.065, GFI=0.978, RMSEA=0.034, *p<0.05

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการรูปแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	(DE=0.648*) ยอมรับ
สมมติฐาน 2 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	(DE=0.090*) (IE=0.458*) ยอมรับ
สมมติฐาน 3 รูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	(DE=0.706*) ยอมรับ

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ทางตรงกับรูปแบบการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีความสัมพันธ์ทางบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonthawan Wingwon (2012: 1-14) พบว่า ศักยภาพผู้ประกอบการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการนำองค์การให้ไปสู่เป้าหมาย ต้องเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในระดับสูง มีความทะเยอทะยานเพื่อนำพากิจการให้อยู่รอดในระยะยาว ผ่านการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรมองค์การที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้อยู่ในฐานะผู้สร้างนวัตกรรมและนวัตกรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อปัญหาหรือความจำเป็นได้ผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนาจนกระทั่งได้

ผลลัพธ์ที่เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่หรือกระบวนการใหม่ ดังนั้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารจึงเป็นตัวกำหนดโดยตรงต่อทิศทางการบริหารของวิสาหกิจกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ทางตรงกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ วรรณ ฉายาวัฒน์ (2545) สติชัย นิยมญาติ (2546), สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร (2549) และปราณี ดันประยูร (2550) พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการบางคนอาจมีพรสวรรค์ บางคนเรียนรู้ประสบการณ์จากธุรกิจของครอบครัว บางคนศึกษาเรียนรู้จากระบบการศึกษา หรือบางคนศึกษาฝึกหัดของผู้ประกอบการอื่นๆ

รูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ทางตรงกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ และคณะ (2553: บทความ) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ เมื่อทำการแยกเป็นรายด้าน และรวมรายด้านของปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จในการดำเนินงาน กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 12 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการอยู่ลำดับแรก ส่วน Mogollon & Vaquero (2004) พบว่า ปัจจัยพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีความสัมพันธ์ทางตรงกับการรูปแบบการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ricardo (2004); Larry Reynold (2005); Carla (2009) ที่พบว่า ปัจจัยผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน ขนาดองค์กร ทุนจดทะเบียน และหุ้นส่วน/ความร่วมมือ จะมีผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรในด้านการวิจัยและพัฒนา บุคลากร ภาพลักษณ์องค์กร การตลาด เทคโนโลยี และสถานะอุตสาหกรรม ที่จะสามารถนำพาธุรกิจไปสู่ความสำเร็จทางการบริหารจัดการ อันได้แก่ การลดต้นทุน การเพิ่มผลผลิตภาพ ส่วนครองการตลาด มียอดขายที่สูงขึ้นและอัตราการเจริญเติบโตขององค์กร แสดงให้เห็นว่า ถ้าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพมากจะส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มากด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปปรับใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
2. นักวิชาการ และผู้ที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประกอบการวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาการบริหารจัดการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการในรูปแบบใหม่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาลงลึกขยายผลในแต่ละตัวแปร ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ รูปแบบการบริหารจัดการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการจากการใช้รูปแบบการบริหารจัดการที่หลากหลายแบบเจาะลึก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตัวแปรหรือปัจจัยอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ รูปแบบการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ผลการวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยมีความสมบูรณ์และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 4 (2): 103-112.
- ปราณี ตันประยูร. 2550. “คุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 2 (1): 25 -33.
- วรรณ ฉายาวัฒน์. 2544. รูปแบบ ความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ ความชำนาญ และความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์โลหะและ พลาสติกในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถิตย์ นิยมญาติ และคนอื่นๆ. 2546. คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร. 2549. “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่สำเร็จในภาคใต้: ภาคการบริการ.” วารสาร เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 2 (1): 25 -33.
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. 2548. โครงการจัดทำยุทธศาสตร์บริหารนโยบายการนำเข้าของ ไทย อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Chiva-Gómez, R., Alegre-Vidal, J. & Lapiedra-Alcamí, R. 2004. “A Model of Product Design Management in the Spanish Ceramic Sector.” **European Journal of Innovation Management** 7 (2): 150-161.
- Frese, M. 2000. **Success and Failure of Mechlien Owners in Africa**. California: Greenwood Publishing.
- Megginson, W., Byrd, M. & Megginson L. 2003. **Small Business Management: An Entrepreneur's Guide book**. 3rd ed. New York: Irwin McGraw-Hill.
- Mogollon, R., Vaquero, A. 2004. El comportamiento innovador y los resultados de la empresa: Un análisis empírico. In **Proceedings of the XVIII Congreso Anual y XIV Congreso Hispano-Francés**. Ourense: Universidade de Vigo.
- Reynolds, L. 2005. **Demand and Consumer Behavior**. Retrieved from web1.boisestate.edu/econ/lreynol/ Web/Micro.html.
- Siropolis, N. 1994. **Small Business Management: A Guide to Entrepreneurship**. New Jersey: Houghton Mifflin Company.
- Susana, C. 2009. “Model SME Innovation Capacity, Competitive Advantage and Performance in a “Traditional” Industrial Region of Portugal.” **Journal of Innovation Management** 7 (2): 161-170.
- Wingwon, B. 2012. “Effects of Entrepreneurship, Organization Capability, Strategic Decision Making and Innovation toward the Competitive Advantage of SMEs Enterprises.” **Journal of Management and Sustainability** 2 (1): 137-150.
- Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper and Row Publication.